

Onze Vogels

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

nummer 6 - juni 2014

■ Deze maand veel informatie van onze diverse commissies

De Vogelwereld A.O.B.
**Het beste Belgische
 ornitologisch maandblad**

Iedere maand 48 tot 64 blz formaat A4
 boordevol teksten en kleurenfoto's
 van de betere schrijvers en topfotografen.
 Een Jaarlijks abonnement loopt van januari tot december.
 Stort 40 euro op onze
 Belgische rekening 22 0000 8635 4147 van "Vogelwereld"
 1190 Brussel met vermelding van naam en adres.
 Verdere info en digitaal proefnummer:
 José Delfosse, Avenue des Champs Clairs te 1420 Ophain.
 Email: josedelfosse@yahoo.fr

Aluminium volièrès

EUROKOOI

25 jaar
 Volière
 bouw

pb
 Aluminium
 Fabrieksweg 34
 5683 PP Best

www.eurokooi.nl

Aluminium volièrès
 • Volièrès naar uw eigen ontwerp
 • Compleet of zelfbouwpakket
 • Onderhoudsvrij aluminium
 • Diverse kleuren op voorraad (poedercoating) of op afspraak

Aluminium volièrès
 Tel: (0499) 374395
 Fax: (0499) 375048
 Email: info@eurokooi.nl
 Zaterdag geopend van 9.00 tot 15.00 u.

ROPA^{BIRD}

Verhoogt de weerstand tegen ongunstige bacteriën
 en schimmels op maag-darm niveau.

www.ropastore.com

vogel & zaadhandel
Geldof & Zn.

Neem ook eens een kijkje op
www.vogelhandelgeldof.nl

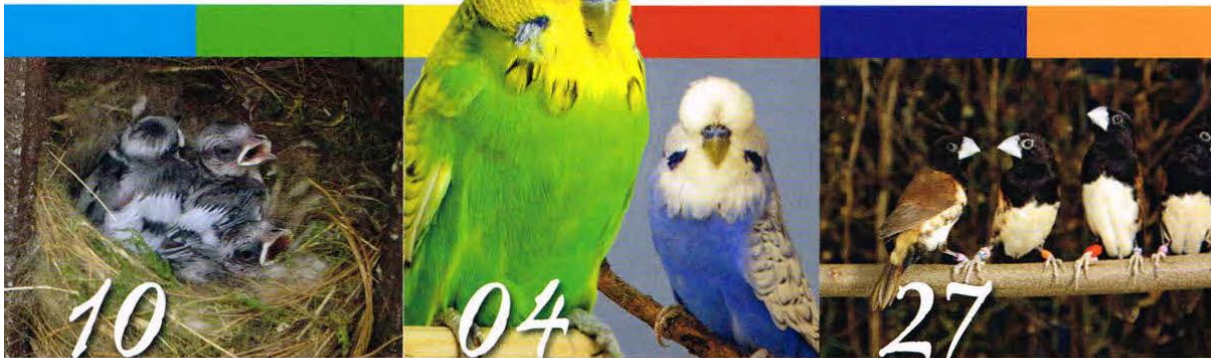
ook in ons assortiment
MENGVOEDERS
ALLMIX

Ook levering aan winkels
 Eivoer - zaden - Accessoires

Prof. Keesomweg 10a - 5144 NM Waalwijk - Telefoon 0416 - 34 46 41 - GSM 06 26 79 05 71 - Email: hugo@vogelhandelgeldof.nl
 Ma gesloten - Di t/m Vr van 10.00 tot 18.00 - Za van 10.00 tot 17.00

ysel

De

- 04** Welkom in de wondere wereld van de grasparkietenkwekers
- 07** Column voorzitter **08** Eén keurmeestersvereniging voor de NBvV **10** Kweek met de Azuurmees **12** Nieuws van de commissie Dierenwelzijn & Wetgeving **14** De Fiorino - deel 2
- 17** Volière van de maand **18** Op weg naar een nieuw vraagprogramma **20** Volièrebouw - deel 2
- 23** Column keurmeester **25** Red de Gouldamadine - deel 2
- 27** Over mijn Rietvinken en Nonnen **30** Bondsmededelingen
- 33** NBvV info **34** Kalenderartikel

Foto voorpagina: Zwartbuikvuurvink (*Lagonosticta rara rara*).
Gekweekt door Jurjen Wit/Ger van Stigt Thans, afd. Schiedam.
Foto: Piet Onderdelinden

NBvV

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijks tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 36,- per jaar (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).
Abonnementsprijzen: Nederland € 26,- (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 28,-,

priority Europa € 61,-. Landen buiten Europa € 91,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december.
Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.
De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.
Redactie: Pieter van den Hooven (tropen), Jan de Bruine (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postuurkanaries), Theo van Kollenburg (kleurkanaries), Piet Onderdelinden (eindredactie en kromsnavels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd).
Tekstcorrectie: Ton Koek, Loek Bertina
Redactieadres: Bonds bureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 e-mail: hansvanderstroom@nbvv.nl
Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor

zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.
Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich.
Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.
Vormgeving: Aad Koeleman, X-media Solutions, Doetinchem
Druk: Senefelder Misset B.V., Doetinchem
Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.
Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.
Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

colofon

Enige tijd geleden waren kennissen bij ons op visite die mijn vogels hoorden kwetteren. Hij zei mijn vogels al vaker te hebben gehoord, maar nog nooit te hebben gezien. Ik stelde voor even bij mijn vogels te kijken. We liepen naar het vogelhok en ik toonde hem mijn stam catharinaparkieten. Alle vogels zien er precies gelijk uit, merkte hij op.

Dat was dus een groot misverstand. De man in de tweede kooi van boven steekt er in positieve zin bovenuit. Dat is echt een vogel van topkwaliteit vertelde ik hem. Topkwaliteit? Is die vogel gezonder dan de rest of zorgt die voor meer nageslacht? Nee, het gaat puur om de het fenotype en niet om het genotype antwoordde ik. Hij vroeg mij of het fenotype niet ten koste van het genotype kan gaan en of er dan nog wel gesproken kan worden over topkwaliteit. Als de definitie van kwaliteit beperkt blijft tot het fenotype wel, maar is dit niet een enorme tunnelvisie?

Omstreeks de millenniumwisseling was de catharinaparkiet nog als cultuurvogel te typeren, nu ruim tien jaar later is het een standaardvogel. Qua model, kleur en tekening is deze vogel enorm geëvolueerd, maar tot problemen heeft dit nog niet geleid. Dit in tegenstelling tot de al wat langer gaande evolutie van de standaard grasparkiet. In dit artikel plaats ik een kritische noot bij onze beleving van de vogelsport. De grasparkietenkweek draag ik absoluut een warm hart toe en probeer dit zeker niet neer te sabelen. Wel wil ik graag kwekers aan het denken zetten over de

toekomst van hun liefhebberij en een inhoudelijke discussie op gang brengen met als doel het reduceren van de problemen rondom de standaard grasparkiet en het voorkomen van problemen bij andere kromsnavels als agaporniden en catharinaparkieten.

Drijfveren

Het gros van de lezers van dit artikel zal bij de Nederlandse Bond voor Vogelliefhebbers zijn aangesloten. Logischerwijs wordt een grasparkietenkweker als liefhebber van deze vogelsoort gezien. Maar wat is een liefhebber? De "Dikke Van Dale" definieert een liefhebber als iemand die veel van iets houdt. Aan de hand van deze definitie wil ik u vragen de hobby vanuit een ander metafoor te benaderen. Zet uw eigen bril af en doe de bril van de vogel op. En vraag u dan eens af of de grasparkietenkwekers wel echt van hun grasparkieten houden of dat ze meer liefde voor hun ideaalbeeld hebben. Of is de grasparkiet slechts een middel hun doel – bijvoorbeeld het winnen van shows of het financiële gewin – te bereiken? Wat voor leven heeft zo'n doorgaans hyperventilerend op stop zittende en amper kunnen vliegende grasparkiet nog? Ook mijn rationele- en

emotionele gedachten spreken elkaar tegen. Een statige grasparkiet met een enorme kopbreedte voorzien van lange bevedering spreekt ook mij enorm aan. Ook ik vind dit gewoon prachtig om te zien, maar als ik mijn – ietwat egoïstische – emoties uitschakel, bekruipt mij het gevoel van medelijden.

Toekomst

Om kampioen te kunnen worden,

Welkom in de wondere wereld van de

Grasparkieten

moeten kwekers van grasparkieten exemplaren op stok krijgen die extreme fysieke eigenschappen tonen. Hierbij worden de in de loop der tijd steeds bijgestelde standardeisen als referentie gebruikt. Nu ben ik niet de eerste die zijn twijfels uit over deze benadering

van de grasparkietensport. De heer Zegelaar schreef in het artikel "ontwikkelingen bij de standaard grasparkiet" (Psittaci, 2011, nummer 2) dat de grasparkietensport in Nederland afhankelijk is van de toonaangevende landen en dat de NBVV niet eenzijdig een lijn kan uitzetten. Inmiddels prefereren ze in Duitsland en Zwitserland grasparkieten met een gladde bevedering en bij de wereldwijd toonaangevende kwekers is een verschuiving waar te nemen naar grasparkieten met een gladde bevedering zonder lange slierten rondom de poten. Als de C.O.M. (Confédération Ornithologique Mondiale) niet beleidsmatig ingrijpt, verwacht ik dat het plezier bij de kwekers van standaard grasparkieten – als gevolg van bevederingsproblemen en de in het verleden daarvan liggende kweekproblemen – in de toekomst verder gaat afnemen met uittrede tot gevolg. Binnen de Parkieten Speciaal Club (PSC) spreek ik regelmatig kwekers van agaporniden of catharinaparkieten die in het verleden standaard grasparkieten hebben gekweekt. Door uittrede, vanwege leeftijd of de overstap op andere soorten, verwacht ik dat het aantal kwekers van standaard grasparkieten terug zal lopen. De intrede blijft verwacht ik beperkt vanwege enerzijds de hoge moeilijkheidsgraad – benodigde kennis en kunde – en anderzijds de hoge instapkosten. Om deze reden verwacht ik dat de standaard grasparkiet serieuze concurrentie krijgt van de voor een ieder toegankelijke en eenvoudiger te kweken kleine grasparkiet.

Cultivatie

Een mens is van nature op zoek naar uitdagingen en stelt zichzelf daarbij behorende doelen. Voor de één kan dit bijvoorbeeld kwantitatieve productie betreffen en voor een ander het kweken van een bepaalde mutant naar het (eigen) ideaalbeeld. De doelen van verschillende vogelkwekers zullen divers zijn en zeker niet iedere kweker zal zich het kweken van de voorgescreven tentoonstellingskwaliteit tot doel stellen. Doordat we niet allen hetzelfde doel nastreven, is er altijd een weg terug en blijft de toekomst van de vogelsport naar mijn mening geborgd. De heer Schellekens pleitte in het artikel "Raszuiver moet het nieuwe >

De kwekers

› toverwoord worden” (Onze Vogels, 2010, nummer 6) voor het kweken van vogels die de wildvorm benaderen en spoorde ons aan te denken over de vraag of we vogels zover moeten cultiveren dat er van enige wildvorm geen sprake meer is. Als gevolg van een veranderend voedsel- en leefpatroon cultiveren vogels in gevangenschap. Volgens mij kunnen we dit niet volledig tegengaan. Door selectieve kweek hebben de kwekers dit cultiveringproces versneld. Deze prestatie van de kwekers vind ik bewonderenswaardig en meen dat we moeten waken dat we de ontwikkelingen als gevolg van het wedstrijdelement te kort doen, want de meeste mensen zullen de verhoogde kleurintensiteit als mooi ervaren. Ik denk dat we de uiteenlopende denkbeelden moeten accepteren. Echter, als een bepaald denkbeeld tot problemen leidt, zal in het belang van het behoud van de vogelsport ingegrepen moeten worden. In het geval van “staartloze grasparkieten” is dit gebeurd door maximaal 88 punten aan zo’n vogel toe te kennen.

Bedankt

Om de kennis te laten zien waar zijn opmerking toe hebben geleid, mailde ik hem dit artikel. In zijn reactie hierop bedankte hij mij voor de introductie in de wondere wereld van de grasparkietenkwekers.

ken formaat/model/houding/conditie, grootte en vorm van de kop en masker- diepte en vorm van de stippen worden beoordeeld en mindere kleur- en tekeningskenmerken worden doorgaans op de koop toe genomen. In navolging van Duitsland en Zwitserland kunnen we de brede kop met mooie uitwaaiing en een diep masker met grote spots blijven prefereren, maar daarnaast ook de onderste rubrieken meer naar waarheid invullen. Ik ben voorstander van een motivatiecultuur en wil niet voorstellen te gaan straffen op kleur of tekening, maar juist vogels met een strak gedragen scherpe regelmatige golftekening op de vleugels en een egale lichaamskleur te gaan “plus-sen”. De focus zal niet langer enkel op fysieke extremen liggen, maar op een evenwicht tussen fysieke- en kleur- en tekeningskenmerken. Het puntenverschil tussen een grasparkiet die uitblinkt in fysieke eigenschappen en één die uitblinkt in de kleur- en tekenings-eigenschappen wordt verkleind. Echter, het zwaartepunt zal bij de keuring op de fysieke rubrieken blijven liggen, maar de kampioen zal een “totaalvogel” moeten zijn. Een grasparkiet met lange bevedering op de kop en kortere strak gedragen bevedering op de vleugels en een egale lichaamskleur. Deze grasparkiet zal “The Official WBO Pictorial Ideal” het dichtst benaderen.

Kwaliteitsbewustzijn

De Nederlandse Bond kan het veranderingsproces van de standaard grasparkiet stimuleren, maar de kwekers zijn uiteindelijk zelf de sleutel tot succes. Daarom wil ik u vragen uw passie kritisch vanuit de helicopterview te benaderen en vast te stellen hoe u ook in de toekomst nog van uw hobby kunt genieten. Formuleer uw hoofd-doelstelling en stippel een plan uit dit te realiseren. Evalueer dit jaarlijks door het kweekproces en de daarbijbehorende statistieken te analyseren om zodoende vroegtijdig het ontstaan van problemen te kunnen signaleren en proactief te kunnen sturen. Ik hoop dat kwekers kwaliteit in bredere context zien dan enkel tentoonstellingskwaliteit en dat zij ook de komende decennia plezier zullen beleven aan het kweken en tentoonstellen van standaard grasparkieten. <

IJs of zeepsop?

Enkele weken geleden liepen mijn vrouw en ik door een winkelcentrum waar mijn aandacht getrokken werd door een etalage met aquariumbakken.

In één oogopslag zag ik dat het geen dierenwinkel was, reden om dus wat beter naar binnen te kijken. Diverse dames zaten keurig op een bankje met hun voeten in een soort aquarium waar tientallen kleine visjes in rondzwommen. Nou rondzwommen viel wel mee, want de beestjes waren drukdoende de voeten van die dames te besnuffelen, die met een glaasje prosecco in hun hand blijkbaar ontzettend genoten. Of ze nu genoten van de prosecco of van dat geknabbel van die visjes is me nooit duidelijk geworden, want net toen ik dat wilde gaan vragen trok mijn vrouw me aan mijn jas met de mededeling "Henk dat kun je niet maken". Ik vond dat dat best kon, maar soms moet je ook iets doen om de lieve vrede te bewaren. Ik wierp nog een blik op de grote reclametekst: "Foot fish Spa de Garra Rufa € 56,- per half uur inclusief glas prosecco" "Nou, ik dus mooi niet hé; ik zie me al zitten met mijn maat 45 in een tropisch aquarium." Moet je als dierenliefhebber nog voorzichtig zijn dat je niet boven op die arme beestjes gaat staan.

Terwijl we verder liepen liet het onderwerp me niet los. "Die stekelbaarzen barsten toch ook van de honger? Anders ga je toch niet aan iemand zijn voeten zitten peuzelen? Om over

dierenwelzijn nog maar niet te spreken! Die beestjes eten toch liever een portie watervlooiën of een blaadje waterpest?" "Uit gemopperd?" vroeg mijn vrouw. "Nee, nog lang niet", zei ik al plagend tegen haar. "Je kunt het toch niet maken om die beestjes te laten eten van jou eelt of eksterogen!" Mij vrouw dacht er duidelijk anders over hoewel ook zij zo'n aquarium-badje niet ambieerde. "Die beestjes hebben echt geen honger", zo trachtte ze mij gerust te stellen. "Nee, die hebben zeker geen honger schertste ik; die barsten van de honger! Dat ze er dan piranha's in zetten dan weet je tenminste zeker dat je voeten tot op het bot afgeknabbeld worden." "Nou, ben je klaar met je gemopper?" klonk het. "Nee, nog lang niet", zei ik, "en ik vind nog steeds niks." "Dan houdt er maar over op", zei mijn vrouw die er duidelijk wel genoeg van had. Ik kon het niet laten haar te vragen of ze straks thuis misschien met haar voeten in een bak kanarievogels wilde zitten. Die hebben in elk geval een scherpere snavel dan die stekelbaarzen voegde ik er nog aan toe.

"Ik zou jou als voorzitter van de NBvV wel eens willen zien wat er dan gebeurde", kreeg ik als antwoord. "Jazeker!" bitste ik vlot terug. "En als het over stekelbaarzen gaat moet ik stil zijn. Kom we gaan een ijsje kopen, of wil je liever naar huis met de voetjes in een bak zeepsop?"

Henk van Hout
bondsvoorzitter

ADVERTENTIES

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over vogels.
Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 35,- via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
Het IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB
t.n.v. KBOF - Van Paesschen François, Molenheide 8, te B-2870 Puurs.
Alle leden ontvangen maandelijks het clubblad van de KBOF, **de witte spreeuwen**.
Inschrijvingen en gratis proefnummer op aanvraag bij Achten Paul, Evelaarstraat 78, B 9160 Lokeren België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be
Bezoek onze website <http://www.kbof.be>

Tauros Diagnostik GbR

Niederwall 5
D-33602 Bielefeld
telefoon +49 521 329 300 30
fax +49 521 329 300 33
info@tauros-diagnostik.de
tauros-diagnostik.de

PBFD + APV: € 28,-
+ Chlamydia: € 46,-
alle prijzen zijn inclusief BTW

Geslachtsbepaling door DNA uit veren

NIUW:
test op PDD € 30,-

1-3 analyses: per €14,99
4-10 analyses: per €13,99
11-20 analyses: per €12,99
21-40 analyses: per €11,99
af 41 analyses: per €10,99

SCHERPE MAAGKIEZEL

- * voor kanaries, tropen, wildzang, kleine parkieten, etc.
- * voor grote parkieten, papegaaien, kwartels, fazanten, etc.
- * voor postduiven.

Uw vogels hebben geen tanden. Wel een spiermaag. Zorg dat er scherpe kiezel in zit!

NU OOK OESTERSCHELPENGRIT

VERKRIJGBAAR IN ALLE DIERENSPECIAALZAKEN.

Gratis monster en folder bij:

F. THIJSSSEN MILL

SPECIALIST IN SCHERPE MAAGKIEZEL
Tel. (0485) 45 17 37 - Postbus 29, 5450 AA MILL

AFCON KUNSTSTOF-GAAS

transparant/zwart kunststof gaas 13x13 € 1,50 p/m²
nu aanbieding 13x13 in rollen van 25m² of 50m²
nu € 1,00 p/m²

bestel via www.afcon.nl of tel.: 06-53 48 69 32

Bezoek onze webwinkel www.koudijskleindiersport.nl

Koudijs Eucalyptus Reiniger (puur en krachtig) Perform- Zeewier
Koudijs Mix (aanvulling eivoer) - Kleur Kanarie Rood
Luis / worm druppels - Nest kruiden
Stofbescherming info 0578 - 695533

Bloedluisbehandelpakket voor Hok / Dier- Nestbehandeling

De
sel

Eén keurmeesters^{sel}

voor de NBvV

Als lid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) heeft u er de afgelopen tijd vast wel eens iets over gehoord. Er komt met ingang van 2015 één keurmeestersvereniging voor de NBvV. Nu zijn dat er nog drie: de keurmeestersvereniging zangkanaries, de keurmeestersvereniging kleur- en postuurkanaries en de keurmeestersvereniging tropische vogels en parkieten.

Met ingang van volgend jaar worden de drie keurmeestersverenigingen technische commissies. Daarboven komt dan die ene keurmeestersvereniging. We krijgen dus één keurmeestersvereniging met een driekoppig bestuur: een voorzitter, een secretaris en een commissaris.

De technische commissies zijn als zelfstandige eenheden onderdeel van de keurmeestersvereniging. Elke technische commissie heeft een eigen bestuur: voorzitter, secretaris en commissaris. Daarnaast telt elke technische commissie een coördinator opleidingen en een coördinator standaard-eisen. Een technische commissie bestaat dus uit vijf personen.

Als we dan naar het grotere plaatje van de NBvV kijken dan is de hiërarchie voor dit deel van de organisatie met ingang van 2015 als volgt: hoofdbestuur, bondsraad, keurmeestersvereniging en de technische commissies. Nu is het nog zo dat alle drie de keurmeestersverenigingen zelfstandig met het hoofdbestuur, de bondsraad en ook nog eens onderling overleggen.

Door als één keurmeestersvereniging één gesprekspartner voor hoofdbestuur en bondsraad te zijn, wordt het

voor alle partijen wat overzichtelijker. Misschien werpt u nu tegen dat er juist een bestuurslaag wordt toegevoegd. Immers: de drie bestaande keurmeestersverenigingen worden technische commissies en daarboven plakken we dan nog weer een keurmeestersvereniging.

Dat zou zo zijn wanneer de werkzaamheden gelijk zouden blijven. Maar met de scheiding keurmeestersvereniging en technische commissie wordt ook het werk gescheiden. Die ene keurmeestersvereniging (KMOV) van de NBvV houdt zich straks bezig met regeltjes en administratie.

De KMOV NBvV adviseert de bondsraad, coördineert mede de organisatie van de bondsshow, zet de afhandeling van klachten over keuringen uit, beheert de keurmeesterlijst en lost in overleg met de TC de tekorten aan keurmeesters op. De KMOV NBvV doet nog veel meer, maar met deze voorbeelden kunt u als lid van de NBvV of als organisator van een tentoonstelling te maken krijgen.

De technische commissie gaat straks over alles wat met vogels te maken heeft: keurtechniek, het opleiden van nieuwe keurmeesters en het bij de tijd

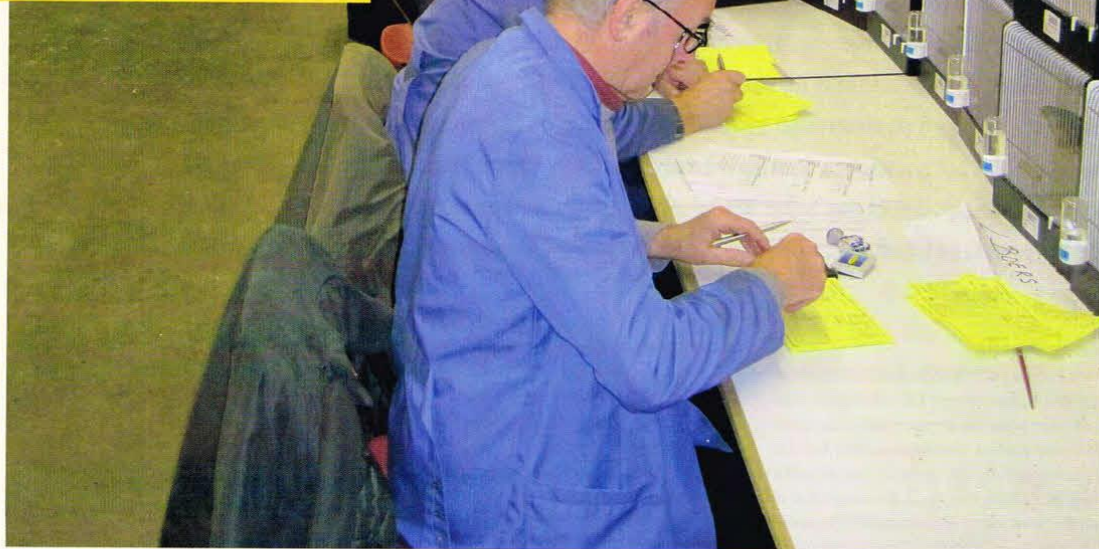
houden van standardeisen. Populair gezegd: de keurmeestersvereniging gaat over het papier, de technische commissie over de veren.

De technische commissie adviseert de keurmeestersvereniging waar het gaat om keurtechniek, ontwikkelt en beheert standardeisen, adviseert bij afhandelen van klachten over keuringen, onderhoudt de vakbekwaamheid van de keurmeesters en helpt de keurmeestersvereniging bij het oplossen van tekorten aan keurmeesters. De technische commissies zijn zo bezien elk op hun eigen vakgebied, het adviesorgaan van die ene keurmeestersvereniging.

Door de zaken zo te regelen hopen de huidige keurmeestersverenigingen bij te dragen aan het toekomstbestendig maken van de NBvV. We halen het papier en de veren uit elkaar, maken de taakverdeling van de besturen overzichtelijker en verdelen de werklust onder elkaar. Want vergeet niet dat het allemaal vrijwilligerswerk blijft. Met één keurmeestersvereniging voor de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, ondersteund door de technische commissies, kunnen we blijven zeggen: de NBvV dat zijn wij met elkaar. <

vereniging

se/

De /

Kweek met de

Azuurmees

Parus cyanus

De azuurmees komt in grote delen van Rusland en Azië voor en verblijft vooral in loofbossen. Met een lengte van 13 centimeter is hij even groot als onze welbekende koolmees. De kleur is grotendeels wit en de vleugels en de staart zijn azuurblauw. Op de kop loopt een zwarte oogstreep die doorloopt tot in de nek en het puntige snauveltje is zwart van kleur. Tussen man en pop is geen duidelijk verschil waarneembaar. Om er dus zeker van te zijn een kweekkoppel te kunnen samen stellen, is het verstandig om de vogels te laten seksen door middel van een DNA onderzoek, dit om verrassingen te voorkomen.

Kweekverslag

Het koppel dat ik heb kunnen samenstellen waren eigen kweek vogels van een jaar oud, waarvan ik de man had kunnen ruilen met een andere kweker. Het koppel zit het gehele jaar bij elkaar in een volière van 2x2x2 meter met als mede bewoners een koppel Siberische blauwe nachtegalen. Deze combinatie van vogels gaat heel goed en ze zitten

elkaar totaal niet in de weg. De volière is dicht beplant met conifeer, klimop en diverse lage planten als onderbegroeiing. Van enige agressie tussen deze mezen is absoluut geen sprake. De derde week in mei zag ik een azuurmees met wat mos een betonnen nestblok met een ingang van 32 mm in gaan. Vanaf dit moment waren ze begonnen met de bouw van een

nest waarvoor mos en kokosvezel werd gebruikt. De afwerking werd gedaan met dierlijke haren. Op 31 mei werd het eerste ei gelegd en op 10 juni zat de pop vast te broeden op een elftal eitjes. Voordat de pop met broeden begon was het prachtig om te zien hoe ze de eitjes geheel camouflleerde door ze af te dekken met mos en haren. Na 14 dagen broeden zag ik de man veel

De /

osel

seel

vaker dan anders naar het nestblok vliegen. Hij had zijn snavel vol met buffalowormpjes dus het kon bijna niet anders of er moesten jongen zijn. Na 6 dagen moest ik de vogeltjes gaan ringen met ringmaat 2,8 mm (wat een klus). In het nest lagen 10 jongen en een ei was niet uitgekomen. De ringen had ik allemaal voorzien van een stukje ventielslang zodat ze niet teveel zouden opvallen. Op dag 6 kon ik maar een paar meesjes ringen omdat de meesten nog te klein waren, dus de volgende dag maar weer eens proberen. Zo moest ik dat een aantal dagen herhalen tot dat alle vogels officieel en wettelijk geringd waren. Een dag nadat het laatste jong was geringd heb ik alles nog even gecontroleerd, het gebeurt namelijk wel eens dat een ring weer van het pootje afschuift. Je zou dan later een probleem hebben als je ziet dat er een meesje zonder ring rond vliegt. Maar wat overkwam mij tijdens deze laatste controle? Bij het verlaten van mijn volière vloog er een vogel over mijn schouder mee naar buiten en dat bleek nog wel het popje te zijn. Ik heb de pop nog even in de tuin zien zitten waarna zij voor mij uit het zicht verdween en ook niet meer is terug gekomen.

Doorzetter

Ik had nog hoop dat zij misschien

door de aanwezigheid van het nestje met jongen terug zou komen. Maar nee hoor, niet meer gezien. Wat was ik hier ziek van, kun je je voorstellen hoe het voelt, een nestblok met 10 jonge azuurmeesjes van 7 à 8 dagen oud en je kweekpop vliegt er vandoor. Maar wat er toen gebeurde had ik totaal niet verwacht, de man deed alsof er niets gebeurd was en ging gewoon door met voeren van zijn kroost. Hij vloog werkelijk de hele dag af en aan met zijn bek vol insecten. Je kunt je voorstellen wat 10 jonge azuurmezen net een paar dagen voor het uitvliegen per dag eten. Op 15 juli was het dan toch zover, de eerste jongen vlogen uit en een dag later de rest. Werkelijk een prachtig gezicht 10 van die jonge azuurmezen in de volière. Alle vogels zijn goed door de rui gekomen en bij het seksen bleken het later 6 mannen en 4 poppen te zijn. Een aantal van hen heb ik geruild om onverwante kop-

pels te kunnen samenstellen, die weer naar andere kwekers zijn verhuist. Zo zie je maar weer dat als er tijdens de kweek plotseling iets met de man of de pop gebeurt, het toch best nog wel eens goed kan aflopen. Ik neem dan ook mijn petje af voor dit azuurmees mannetje.

De voeding

De azuurmezen krijgen het hele jaar door een universeelvoer en insecten paté met wat meelwormen er doorheen. Ook krijgen ze een zaadmengeling (goudvink) aangeboden, hier eten ze vooral buiten het broedseizoen van. Tijdens de kweekperiode eten ze hoofdzakelijk insecten, zoals levende meelwormen, wasmotlarven, buffalowormpjes en uit de diepvries pinkies en wasmotlarven.

Al deze insecten werden uiteraard bestrooid met een vitamine- en een mineralenpreparaat. <

Tot slot

Persoonlijk vind ik de azuurmees een van de mooiste Europese mezen, ze zijn altijd in de weer en op zoek naar wat lekkers. Leuk is dan ook om in de volière tussen de beplanting wat takken en verrotte stammetjes te hebben liggen waarbij ze zich naar mijn idee goed thuis voelen. Het koppel Siberische blauwe nachtegalen in de volière had op het zelfde moment ook een nest. Een mooie combinatie van insectenetende vogels met gelijke kleuren van blauw en wit.

De /

Nieuws van de *Commissie Dieren* van de NBvV

De positieflijst

Voor degene die nog niet op de hoogte is met dit fenomeen een korte uitleg. Op verzoek van de tweede kamer wil de staatssecretaris van EZ mevrouw Sharon Dijkema van de PvdA bij wet regelen welke vogels en andere dieren we voortaan mogen houden en welke niet. De dieren die we mogen houden staan op een zogenaamde positieflijst. Alle dieren die daar niet op staan mogen voortaan niet meer worden gehouden. Er is inmiddels een positieflijst voor zoogdieren. Aan die voor vogels wordt gewerkt en deze moet eind van dit jaar klaar zijn.

Stand van zaken

In de tweede helft van 2013 heeft de staatssecretaris van economische zaken mevrouw Sharon Dijkema een ontwerp voor een positieflijst voor zoogdieren naar de Tweede Kamer gestuurd. In de voorafgaande twee jaar had het ministerie van EZ samen met de Universiteit van Wageningen (WUR) gewerkt aan het opstellen van deze lijst. Deze positieflijst bestond uit een groene lijst van 6 soorten welke door iedereen gehouden mochten worden, een paarse lijst van 32 soorten welke alleen door specialisten gehouden mogen worden en een rode lijst van 59 soorten welke niet langer gehouden mogen worden. Van de 357 aangemelde zoogdiersoorten waren 97 soorten beoordeeld en de overige 260 soorten zijn zonder een beoordeling op de rode lijst (van verboden) zoogdiersoorten geplaatst. Over de totstandkoming van deze lijsten heeft het Platform Verantwoord Huisdierenbezit (PVH) en in het bijzonder de werkgroep positieflijst, waarvan Jan de Bruine namens de NBvV lid is, een stevig robbertje gevochten met alle betrokken instanties, te weten het ministerie van EZ en de WUR welke van de staatssecretaris opdracht had gekregen om een aantal uitgangspunten te formuleren waaraan (zoogdier)soorten moeten voldoen om op de groene, paarse

of rode lijst te komen. Deze uitgangspunten zijn geformuleerd zonder dat de dierenhouderssector daar enige inbreng op heeft gehad. Sterker nog alles wat de sector in bracht is ter zijde geschoven als niet ter zake doende. Deze gang van zaken was zeer frustrerend en heeft de strijd lust bij de vrijwilligers van het PVH alleen maar aangewakkerd. Alles is uit de kast getrokken om zand in de machine van de overheid te strooien. De politiek is actief benaderd en een aantal partijen deelde onze zorgen en heeft de staatssecretaris getraceerd op een groot aantal vragen.

Daarnaast is gevraagd hoe men een specialist kan worden om de 32 soorten te mogen houden. Hiervoor heeft de staatssecretaris opdracht verstrekt aan de RDA (Raad Dieren Aangelegenheden) om regels te formuleren waarmee kan worden vastgesteld of een houder van dieren specialist is of niet. De RDA heeft eind 2013 de staatssecretaris laten weten dat de tijd te kort was om deze opdracht te kunnen uitvoeren en maakte tevens een aantal zeer kritische opmerkingen. Dit alles heeft ertoe geleid dat de staatssecretaris invoering van de positieflijst voor zoogdieren heeft uitgesteld tot 1-7-2014. Echter het is op dit moment erg stil geworden zowel bij EZ alsook bij de RDA zodat het nog maar de vraag is of 1-7-2014 gehaald zal worden of dat nog verder uitstel nodig is. Het PVH heeft in de afgelopen jaren een omvangrijk dossier aangelegd wat uit de kast kan worden getrokken als de gang naar de bestuursrechter gemaakt moet worden. Wel is dit duidelijk de positieflijst voor zoogdieren, vogels, reptielen en vissen komt er dat is een wens van de tweede kamer. Aan de alle organisaties van dierenhouders de taak om te redden wat er te redden valt en zoveel mogelijk tegengas te geven.

rennwelzijn

De positieflijst voor vogels

Ondanks het feit dat de positieflijst voor zoogdieren nog niet is ingevoerd heeft de staatsecretaris toch al opdracht gegeven aan de WUR om een aantal criteria te bedenken om de indeling van de vogels, in de drie al bekende lijsten te kunnen maken. De planning is om de positieflijst voor vogels eind 2014 in te voeren. De WUR heeft een aantal organisaties op vogelgebied gevraagd om mee te werken aan een interview door wetenschappers. Ook wil de WUR bezoeken brengen aan liefhebbers. Alles is bedoeld om beter beslagen ten ijs te komen en om draagvlak te creëren onder de houders van vogels. We houden u de hoogte van het verloop.

Gezamenlijk optreden in de toekomst

Om in de toekomst beter voorbereid te zijn op alles wat er nog op de houders van dieren gaat afkomen worden er op dit moment gesprekken gevoerd om te komen tot een soort koepel van alle vogelhouders en andere dierhouders organisaties. De bedoeling is om voortaan als dierhouders uit één mond te spreken en één aanspreekpunt te hebben voor de overheid en de politiek. Zoals het er nu naar uitziet gaan alle dierhouders organisaties samenwerken in het Platform Verantwoord Huisdierenbezit (PVH). Gezamenlijk zal er dan een lobbyist worden aangezocht die op freelance basis onze belangen in Den Haag en Brussel gaat behartigen. Dit omdat de dierenbeschermingsorganisaties in Den Haag en Brussel met wel 10 mensen lobbyen om hun standpunten voor het voetlicht te krijgen bij de politiek. De kosten zullen door alle aangesloten organisaties gedragen worden.

Commissie Dierenwelzijn en Wetgeving:

De commissie houdt zich op dit moment bezig met:

- Opstellen lijst van in Nederland gehouden en nage-

Informatie

In overleg met het hoofdbestuur willen we als commissie dierenwelzijn u voortaan iedere maand op de hoogte brengen van de ontwikkelingen rond het welzijn voor zowel zoogdieren alsook voor vogels

kweekte vogels. Op dit moment zijn er gegevens over 1421 vogelsoorten die gehouden en nagekweekt worden.

- Enquete vogelhouders, hier ia aandacht aan besteed in het nummer van april jl. De enquete is tot nu toe ingevuld door ruim 700 vogelhouders. U kunt nog deelnemen: zie de website van de NBvV of tik in uw browser: <https://www.enquetesmaken.com/s/5279d10>
- Onderzoek naar omvang toeleverende bedrijven vogelhouderij. Hoeveel gaat er jaarlijks om in de vogelhouderij aan geld?
- Opzetten certificeringssysteem voor vogelhouders: Bedoeling is om in de toekomst vogelliefhebbers die dat willen te kunnen laten aantonen dat ze over voldoende kennis en vaardigheden beschikken om vogels en dan ook speciale vogels te kunnen houden en verzorgen.
- Jaarverslag werkzaamheden commissie dierenwelzijn over 2012. Verkrijgbaar via het bondsbureau.
- Jaarverslag werkzaamheden commissie dierenwelzijn over 2013. Verkrijgbaar via het bondsbureau.
- Geven van voorlichting aan verenigingen over positieflijst en dierenwelzijn (aanvragen via onderstaande emailadressen). <

Commissie Dierenwelzijn en Wetgeving van de NBvV,
Jan de Bruine - jan_debruine@me.com
Henk van der Wal - hkvdwal@planet.nl

Fiorino

deel 2

We kennen de Fiorino in een gladkop en kuif variant. Bij de gladkopvariant hebben we gezien dat door de combinatie van een Noord Hollander en Gloster het kopje best grof moet zijn en duidelijke wenkbrauwen moet laten zien. Helaas hebben de meeste gladkop Fiorino's nog te smalle kopjes en van wenkbrauwen is zeker nog geen sprake. Nu komt de kuifvariant aan de beurt en gaan we na hoe de lichaamsfrisering er uit dient te zien.

Kuif

Wellicht dat het met de tijdsgeest van dat moment te maken heeft gehad dat we direct een kuif variant hebben gekregen. De inmenging van de Gloster zal uiteraard zijn steentje hebben bijgedragen, maar opvallend is dat in dezelfde periode eveneens de Rheinlander ontwikkeld is en die kende bij zijn introductie ook direct een gladkop en kuif variant. Als we kijken naar het aantal kuifvarianten bij de gefriseerden dan is dat op dit moment beperkt tot twee; namelijk de Padovan en nu dus de Fiorino. De gekuifde Padovan is overigens zeker geen al te vaak getoonde postuurkanarie. De gekuifde Fiorino komen we juist wel wat vaker tegen. Ten aanzien van de kwaliteit is er echter nog wel het een en ander te verbeteren.

Bij de Fiorino hebben we te maken met de vermenging van de Noord Hollandse Frisé en de Gloster en daar dan de minivorm van. Voor de kuifvorm en het kuifvolume heeft men de Gloster voor ogen gehad, maar dan wel met een duidelijke te onderscheiden en relatief lange hals/nek van de Noord Hollander. In de praktijk is deze wens erg gewaagd gebleken. Eerlijk gezegd ben ik nog nooit een Fiorino tegengekomen die een kuif laat zien die maar in de buurt komt van een Glosterkuif. Je ziet eerder de vorm en volume zoals we dat wel tegenkomen bij de Rheinlander. Dus vooral ovaalvormig en jammer genoeg inclusief de kale plek op het achterhoofd zoals we die vroeger bij de Duitse Kuif zagen. Daar is dus nog heel veel werk aan de winkel om dat ideaalbeeld te verwezenlijken.

Dat begint eerst door er voor te zorgen dat de kale plek op het achterhoofd verdwijnt. Zeker bij vogels waar de kale plek overduidelijk aanwezig is moet een gladkop partner worden gezocht die langere bevedering heeft om de nekkeertjes fractioneel langer te maken en zo dit schoonheidsfoutje in een aantal jaren weg te poetsen. Wat daarnaast zou helpen is dat er meer nadruk op de gladkop Fiorino wordt gelegd voor wat betreft de eis van een grovere kop met wenkbrauwen. Want al heb ik nog nooit een mooie Glosterkuif op een Fiorino gezien, een gladkop Fiorino met wenkbrauwen is even zeldzaam. Sterker nog, het wat twijfelachtige kuifje bij de gekuifde Fiorino's komt natuurlijk door een veel te smal kopje. En dan is de cirkel weer rond omdat bij de gladkop varianten het overgrote deel

De /

osel

Gefriseerde vogels moet je eigenlijk in 3D kunnen bekijken. Met deze 3 geplaatste foto's vanuit verschillende posities proberen we dat beeld alsnog te verkrijgen. We zien een Fiorino kuif. Zoals al in de tekst aangegeven wordt een Glosterkuif gevraagd. Daar is hier nog wel werk aan zo te zien. De opstaande bevedering op het achterhoofd belooft evenmin veel goeds, waarschijnlijk is een kale plek daarvan de oorzaak. De hals/nek en het onderlichaam zijn verder goed gladbevederd. De rugfrisering is erg slordig en zeker niet symmetrisch. De flankkrulveren aan deze kant zijn goed opgericht en hebben voldoende volume. Kijk eens naar de lange pootjes en zichtbare dijbenen. Dat is een duidelijk kenmerk van de grotere broer de Noord Hollander.

Dezelfde vogel maar nu het vooraanzicht. De borstfrisering komt vanaf de zijkanten naar het midden van de borst. Ideaal is dan dat er een soort van mandje zichtbaar wordt. Deze borstfrisering heeft daar zeker aanleg voor. We zien dat de flankkrulveren aan de rechterkant van de foto meer volume hebben en beter omhoog staan dan op de linkerkant van de foto. Gevraagd wordt dat de flankkrulveren aan beide zijden eenzelfde 'uiting' hebben. Op zich is goed zichtbaar dat de rugkrulveren meer lengte zouden moeten hebben. Ze raken nu onvoldoende de zijkant van de rug.

Populariteit

Fiorino inzendingen(*)

TT jaar	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
NK	21	18	12	20	30	21	41	44	40	44	29
Liefhebbers	6	6	5	6	9	7	11	13	11	8	7
WTT	207	197	230	0	0	213	369	202	294	200	285
Liefhebbers	42	38	42	0	0	33	56	27	41	52	44
Nationaliteit	7	8	8	0	0	8	8	7	8	10	12

(*) enkeling + stammen

Door dat zowel een gladkop als kuifvariant van de Fiorino gevraagd wordt is een groter deel van de gekweekte vogels inzetbaar op de TT. Dat is ook terug te zien in de aantal Fiorino's die in de afgelopen tien jaar zijn ingeschreven op de bondsshow in Apeldoorn. Tijdens de Wereldshow in dezelfde periode wordt gemiddeld het tienvoudige aantal ingestuurd, zeker als de wereldshow in Italië wordt gehouden waar de Fiorino zeer populair is. De goede kweekeigenschappen van de Fiorino als gevolg van de inmenging van de Gloster is daardoor terug te zien op de TT stelling.

die fout eveneens heeft en daarmee zwaar onvoldoende scoort. Als om het kopvolume van de gladkop te verbeteren nu massaal wordt teruggegrepen op de Glosters dan mag echter niet worden vergeten dat de hals/nek wel steeds voldoende lang blijft. Op zich is dat wel gunstig want u kunt dan de Glosters die definitief afvallen voor de Gloster kweek mooi gebruiken voor de kweek van Fiorino's.

Lichaamsfrisering

In deel 1 hebben we de gladbevederde lichaamsdelen besproken. Dat houdt dan tevens in dat er daarnaast lichaamsdelen zijn die gefriseerde veervelden moeten hebben. Bij de Fiorino valt dat in 3 verschillende onderdelen uiteen, te weten de borst, rug en flankkrulveren.

En nogmaals dezelfde vogel maar dan vanaf de linkervoorkant. Duidelijk is nu te zien wat we al vermoeden, de flankkrulveren hebben aan deze kant onvoldoende volume en hangen teveel naar beneden. Kijken we vanuit deze positie naar het kuifje dan ligt dat erg plat op het kopje. Wederom een bewijs dat het kuifje voor verbetering vatbaar is. De hals/nek is keurig glad gebleven, absoluut een pluspunt. Om op basis van de foto's een inschatting te maken van de grootte zou ik zeggen dat de vogel ruim 13 cm. zal zijn. Nog een pluspunt is dat het rompje vanuit alle posities goed gevuld is. Dat wordt zeker niet alleen door de lichaamsfrisering veroorzaakt maar puur doordat er voldoende 'body' in dit vogeltje zit.

› Bij de borstfrisering dienen de borstveren vanaf de zijkant van de borst naar binnen toe te krullen zodat ze grofweg in het midden van de borst samenkomen en een soort van mandje vormen. Over het algemeen lukt de naar binnen gerichte krulling van de borstveren al redelijk maar het vormen van een mandje is maar voor enkele exemplaren weggelegd. Uiteraard is dat een samenspel van de juiste lengte in de borstkrulveren maar ook in hoeverre

de bevedering voldoende schoon is op die plek. Iedere vogel wordt naarmate deze onvoldoende een bad krijgt enigszins vuil. En de borstbevedering komt toch het snelst bij het eten of het op de zitstok rusten met vuil in aanraking. Zolang vogels niet voor de TT bedoeld zijn is daar weinig omkijken naar maar wilt u met de vogels op een TT spelen dan is een regelmatig bad zeer raadzaam. Let dan ook op hoeveel tijd er over heen gaat dat de vogels hun beste

frisering weer laten zien. Dat verschilt echt per vogel. Het moment van baden en inzenden naar de TT moet u daar vervolgens dan op afstemmen.

tk????

Bij de rugfrisering zien we een tegenovergestelde eis dan bij de borstfrisering. De rugfrisering moet juist vanuit een centrale middenlijn op de rug naar de buitenzijde van de rug vallen. Die middenlijn moet over het midden van de rug lopen en ook zo recht mogelijk zijn. Doordat de rug met de gevraagde 13 cm. niet al te groot is moet daar goed op gelet worden. De bedoeling is dus niet dat we een vergelijkbaar effect als bij de borst krijgen en dat het lijkt of de frisering vanuit een punt op de rug komt. De rechte scheidingslijn moet, hoe kort het ruggetje ook is, wel altijd zichtbaar zijn. Als de rugkrulveren lang genoeg zijn dan kan het uiteinde de zijkant van de rug en flanken raken. Dan is de rugfrisering precies op lengte.

De flankkrulveren hebben weer een iets andere uitstraling en komen vanuit een punt juist boven de pootinplant en zijn tamelijk breed. Bij een voldoende stugheid van de veer worden ze voldoende opwaarts gedragen en kunnen dan zelfs tot aan de rug reiken. Dit laatste is overigens niet altijd een voordeel omdat ze daarmee de rugfrisering eerder in de weg zitten. Belangrijk is dat de flankkrulveren aan beide zijden omhoog krullen. Als bij een van de flanken de krulveren steeds 'afhangen' is dat best een grote fout en als daar geen geschikte kweekpartner voor is dan kunt u daar beter niet mee verder gaan.

Houding en pootjes

Om de bespreking van de Fiorino af te ronden moeten we ook de pootjes en houding kort benoemen. Waar de Gloster iets voorover staat en de Noord Hollander duidelijk opgericht is, vraagt de Fiorino ook om een goed opgerichte houding. Indien zo de vogel zich presenteert kan ook de aanwezige frisering zich optimaal laten zien. Dat wordt vooral versterkt als het loopbeen van de Fiorino verhoudingsgewijs lang is. We vragen dus zeker geen korte pootjes, laat staan onzichtbare dijten vergelijkbaar met de Gloster. <

Mijn naam is Esther Schut uit Hoogeveen en al jaren verblijdt het heerlijke geluid van vogels mij. Ik heb echter nooit een heel grote tuin gehad en zo belandden er twee zilverbekjes met hun zachte zang in een ruime kooi in onze keuken.

Volière van de maand

Tot mijn verrassing kregen ze jongen en toen was het wel een beetje gedaan met dat lieve zachte gezang! Mijn man besloot toch een volière te maken die een vlucht van 3 meter zou hebben met een mooi ruim verwarmd nachthok. Hij had er al snel lol in en toen de volière op zijn plek stond vroeg hij mij ook wat gekleurde vogels aan te schaffen. En zo geschiedde.

Ondanks dat mijn man echt bang is voor vogels geniet hij van een afstand van onze koppels goulds, turquoisines, zilverbekjes, zebrovinken, bichenows, Mexicaanse roodmusen en kanaries.

Bij mijn broer en schoonzus begon het toch ook te kriebelen en inmiddels staat er in hun tuin een mooie ruime volière met een gedeelte parkieten en tropen. Dit jaar heb ik mooie goulds voor hun kunnen kweken. Het was verrassend dat de goulds zo snel op kleur waren en inmiddels

vliegen ze al heerlijk in de volière van mijn broer en schoonzus rond met een onverwante pop erbij.

Zelf wist ik het niet, maar ik schijn een koppel goulds voor split blauw witborst te hebben. Echt blij verrast was ik al met mijn mooie witborsten, maar reuze blij toen ik blauwe jongen kreeg. Dat stimuleert mij enorm om door te gaan met de kweek met dit koppeltje goulds. De goulds zitten alweer op een nieuw nest en tot mijn stille vreugde zit mijn Mexicaanse roodmus pop op twee eieren en een weesetje van mijn zilverbek die helaas op een ochtend dood in het nachthok lag. Ik ben benieuwd of dit jong uit komt en een kans maakt bij haar veel te grote pleegmoeder! <

Op weg naar een nieuw

Vraag Vogels

Begin 2013 is de Commissie Vraagprogramma geïnstalleerd door de Bondsraad. De commissie bestond op dat moment uit 2 leden van de Bondsraad (de heren Rob Kristel en Huub Gerits) en 3 leden op voordracht van de keurmeesterverenigingen (Zangkanaries, Kleur- en Postuurkanaries en Tropen en Parkieten (respectievelijk Bert Renes, Gerrit Houwen en Peter Wijgerde). De commissie wordt geleid door Klaas Snijder, lid van het Hoofdbestuur. In november 2013 is Peter Wijgerde vervangen door Cor van Elven.

De commissie kreeg de opdracht van de Bondsraad om een aantal adviezen uit te brengen. De belangrijkste van deze adviezen betreffen de volgende onderwerpen:

- een nieuw vraagprogramma 2015 – 2019 (voor 5 jaar)
- een daarbij passend prijzenschema en bijbehorende punten
- aantal jaren EK dat de vogels in het vraagprogramma gevraagd worden
- aansluiting bij de richtlijnen van COM

Naast de genoemde onderwerpen is de commissie gevraagd om ook op een aantal andere punten adviezen uit te brengen. De commissie is in eerste aan de slag gegaan met de onderwerpen die hierboven niet genoemd zijn, deze onderwerpen dienden op kortere termijn afgehandeld te worden. Een van deze onderwerpen betrof het zogenaamde “verkort keuren” op de Bondsshow, het hierover uitgebrachte advies is inmiddels tijdens de afgelopen Bondsshow al uitgevoerd. In dit artikel beperken wij ons tot de onderwerpen die betrekking hebben op het vraagprogramma.

Gevolgd proces

Op de eerste plaats zijn alle leden van de NBvV via een artikel in *Onze Vogels* (mei 2013) opgeroepen voorstellen in te dienen over hoe het nieuwe vraagprogramma ingericht zou kunnen worden. Hierbij valt onder andere te denken aan het wel of niet aansluiten bij het vraagprogramma van de COM en aan het wel of niet hanteren van hoofdgroepen.

Verder heeft de commissie diverse geledingen binnen de NBvV, zoals de speciaalclubs en andere speciale verenigingen en de keurmeesterverenigingen benaderd om hun ideeën op dit gebied aan te dragen.

Op de oproep aan de individuele leden heeft een vijftiental personen gereageerd. Daarnaast hebben veel van de speciaalclubs, alle drie de keurmeesterverenigingen en zelfs een aantal lokale afdelingen hun voorstellen aan de commissie gezonden. Bovendien hebben veel keurmeesters op persoonlijke titel een reactie gestuurd.

Alle voorstellen die ontvangen zijn, zijn gebundeld en geordend. Om meer te weten te komen over de argumentatie van de voorstellen is er een eerste gespreksronde geweest waar de diverse speciaalclubs en de keurmeesterverenigingen hun meningen toe hebben kunnen lichten.

Uit al deze informatie kwamen nogal wat verschillende meningen op de tafel van de commissie. Zo is gebleken, dat er tussen de kanariewereld en de tropen/parkietenwereld zeg maar een wereld van verschil is. Kort gezegd kwam het hier op neer, dat de kanariewereld de sterke wens had het vraagprogramma en het keur- en prijzensysteem te laten aansluiten bij de COM. Dus geen hoofdgroepen maar groepen, keuren tot en met 91 punten en dan 94 goud, 93 zilver en 92 brons, geen bonte vogels etc. De tropen/parkietenwereld daarentegen zag liever dat de hoofdgroepen behouden bleven en wilde blijven keuren tot en met 92 punten en daarna de prijsverdeling toepassen.

Verskillende speciaalclubs wilden graag de hoofdgroepen behouden, maar konden ook leven zonder hoofdgroepen, terwijl er ook speciaalclubs waren, die best zonder hoofdgroepen wilden.

Uit al deze reacties heeft de Commissie Vraagprogramma een (eerste) advies gemaakt en vervolgens voorgelegd aan de Bondsraad. Het betrof hier de hoofdlijnen voor het nieuwe vraagprogramma. Zo heeft de commissie de conclusie getrokken, dat het 1 op 1 overnemen van het COM vraag-

programma

programma geen optie is. Verder vond de commissie, dat de hoofdgroepen uit het vraagprogramma moesten verdwijnen en dat er alleen in groepen prijzen aangewezen zouden moeten worden. In deze groepen vallen dan Goud, Zilver en Brons met de volgende maximum punten:

Goud 94, Zilver 93 en Brons 92. Omdat is besloten te keuren tot en met 92 punten, kunnen er ook vogels zijn met 92 punten die geen prijs hebben. Hiermee gaan ook de "plussen en minnen" bij de prijztoekenning verdwijnen. De bekende kampioensvaan van de hoofdgroepen zal komen te vervallen.

De Bondsraad heeft de hoofdlijnen conform het advies overgenomen en besloten dat de commissie door kon gaan met de verdere invulling van het vraagprogramma binnen deze hoofdlijnen.

Begin van dit jaar is de commissie verder gegaan met haar werk. Inmiddels is er een tweede gespreksronde geweest, waar ook nu weer de speciaalclubs en de keurmeesterverenigingen hun zegje hebben kunnen doen en hun wensen kenbaar hebben kunnen maken, dit binnen het kader van de reeds genomen besluiten.

Groepen

Hoe de groepen er precies uit gaan zien, is nog in studie. De meeste wensen en ideeën zijn op papier gezet. Links en rechts zullen er best wel wat wijzigingen zijn in vergelijking met het vorige (huidige) vraagprogramma. Zo zullen bijvoorbeeld de duiven en de grondvogels in meer groepen worden verdeeld. De Europese duiven en grondvogels worden ondergebracht als twee aparte groepen bij de Europese cultuurvogels. De kleine grasparkiet zal meer groepen krijgen. Bij de kleurkanaries zullen veel groepen verdwijnen doordat de azul kleuren niet meer (apart) gevraagd gaan worden. Het aantal jaren als EK zal hier en daar een wijziging ondergaan. Zo zullen zaadeters binnen de Europese cultuurvogels 3 jaar als EK gevraagd worden en de vruchten- en insectenetende soorten van de Europese cultuurvogels 5 jaar. OK vogels zullen op dezelfde wijze in het vraagprogramma blijven als nu het geval is. Hybriden zullen in het vraagprogramma blijven en wel in dezelfde samenstelling zoals nu het geval is, terwijl ook bonte vogels als mutaties gevraagd blijven worden bij de tropen en parkieten.

Het huidige vraagprogramma is verdeeld in hoofdstukken. Hoofdstuk 1 zijn de zangkanaries, hoofdstuk 3 zijn de kleurkanaries, hoofdstuk 4 de postuurkanaries, hoofdstuk 5 de zebra-vinken, hoofdstuk 6 de Japanse meeuwen etc. etc. De klasse nummers beginnen dan ook allemaal met het hoofdstukcijfer. Deze hoofdstukken blijven bestaan en zo ook het eerste nummer van de klasse nummers.

De diverse afdelingen kunnen deze hoofdstukken (eventueel gecombineerd) gebruiken om daar de prijzen in te verdelen, als ze dat zo willen.

In het kader van de Public Relations wordt nog nader gesproken over (algemeen) Kampioenen. Veelal wordt door leken (buitenstaanders) en de pers de vraag gesteld wie nu de kampioen is en dan wordt gewezen op een stuk of 200 kampioenen (enkelingen, stammen en stellen). Om duidelijk aan te geven dat we toch (promotionele) kampioenen hebben, gaan we waarschijnlijk 6 generale hoofdstukken aanwijzen. Dat zijn: 1. Zangkanaries, 2. Kleurkanaries, 3. Postuurkanaries, 4. Tropische vogels, inclusief duiven en grondvogels, 5. Europese Cultuurvogels, inclusief Europese duiven en grondvogels en 6. Kromsnnavels. Onderzocht wordt of op de Bondsshow en de districttentoonstellingen generaal kampioenen kunnen worden aangewezen. Een en ander is nog in een pril stadium, hoe deze in de praktijk aangewezen gaan worden en door wie, dat is nog in studie.

Tot slot nog het tijdpad voor het nieuwe vraagprogramma voor de komende tijd. Zo snel mogelijk na 1 mei doch uiterlijk 1 juni zullen de speciaalclubs en de keurmeesterverenigingen een voorstel krijgen hoe het er uit gaat zien. Dan kan men er nog wijzigingen op aangeven of een akkoord geven.

Hierna gaat de commissie de zaken compleet uitwerken en haar definitieve advies opstellen, zodanig dat de Bondsraad in haar vergadering van september haar besluit kan nemen.

Het vraagprogramma zal in september klaar moeten zijn en gepubliceerd moeten kunnen worden, zodat kwekers er dan hun voordeel mee kunnen doen voor het seizoen daarop volgend. Ook de keurmeesters hebben dan de tijd om tijdens de technische dagen aandacht te besteden aan het nieuwe vraagprogramma. <

Volière bouwen

deel 2

sel

Van de gemeente hebben we toestemming gekregen voor de bouw van een volière welke bestaat uit een nachthok met als buitenwerkse afmeting 210 x 210 cm opgetrokken van hout. Daaraan een buitenvolière in de afmeting van 300 x 210 cm gemaakt van hout en gaas en alles geplaatst op een stenen fundering.

Deze maten zijn bewust zo gekozen omdat hierbij rekening is gehouden met de maatvoering van hout dat in de bouwmarkt verkocht wordt. De meest gangbare lengten die daar verkocht worden zijn 180, 240, 270, 300 cm enz. Hierdoor hebben we zo min mogelijk afval, dat we niet meer kunnen gebruiken.

De plaats waar deze volière komt te staan is achter in de tuin met de voorzijde naar de woning, naast het daar staande schuurtje. Doordat daar ook de poort zit waardoor de tuin betreden kan worden dient rekening gehouden te worden met de onrust die dat geeft. (zie figuur 1)

Het is verstandig om de volière niet tegen de schutting te plaatsen of om deze als achterwand van de volière te gebruiken. Vaak is achter de schutting een brandgang en deze wordt regelmatig gebruikt, ook door kinderen. Iedere keer dat er wat tegen de schutting gegooid of geschopt wordt zal dit een verstoring binnen de volière geven. Daarom is het beter om de volière ongeveer 75 cm van de schutting te houden. Hierdoor ontstaat er een ruimte achter de volière die ook gebruikt kan worden bij het onderhoud. Ook is het mogelijk om daar een regenton te plaatsen, waarin het water van de volière wordt opgevangen, zodat dit in de volière weer

gebruikt kan worden als badwater voor de vogels en voor de beplanting.

Fundering

Om te kunnen starten met de bouw zal er eerst een fundering gelegd moeten worden. Dit kan vrij eenvoudig gedaan worden omdat we er geen zwaar gebouw op hoeven te plaatsen. We beginnen met het uitzetten van de volière met nachthok. De maatvoering is wat breder dan de maat van de volière, omdat de fundering wat breder wordt. Dat wil zeggen dat we de vier hoeken van het bouwwerk met palen markeren. Deze palen geven de buitenkant van de fundering aan. Het is handig om hiervoor vierkante stevige palen te gebruiken, die later weer kunnen dienen als profielen voor het metselwerk. Daarna plaatsen we de twee palen die de wand aangeven tussen het nachthok en de buitenvolière.

Nu we de palen geplaatst hebben, gaan we langs deze palen een dun touwtje spannen. Een touw ter dikte van een vliegertouwtje is hier al voldoende. We zorgen ervoor dat we het touw strak spannen, omdat we langs dit touw gaan werken.

We gaan nu de sleuf graven voor de fundering. Deze maken we ongeveer 20 cm breed en we graven deze 35 cm diep. Dit doen we zowel voor de omtrek al voor de tussenwand van de volière. We proberen de gleuf zo strak

mogelijk te graven en als we overal op diepte zijn gooien we er een klein laagje zand onder in, ter dikte van ongeveer 3 a 5 cm.

Op dit zand leggen we betonnen opsluitbandjes die te verkrijgen zijn bij de bouwmarkt. Deze zijn 1 meter lang, 15 cm hoog en 6 cm dik. We leggen deze bandjes vlak in de gegraven gleuf en zorgen ervoor dat deze precies waterpas liggen. Doordat ze in het zand liggen kunnen ze even met een rubberhamer wordt ingeklopt voor het geval ze niet precies goed liggen. We leggen zo de gleuven vol met deze bandjes en dan hebben we de basis voor de fundering gelegd. Afkorten van de bandjes kan eenvoudig met een haakse slijptol.

Metselwerk

Voordat we de fundering verder op kunnen gaan metselen, gaan we eerst de profielen plaatsen. Dit kunnen dezelfde zijn als die we gebruikt hebben bij de fundering en die dienen nu om de metseldraad aan vast te maken. We zetten deze profielen zodat als we de metseldraad er langs spannen deze de buitenkant van de muur aangeven. Dit doen we aan alle vier de zijden en ook voor de tussenmuur. Op de vier hoeken zullen de touwtjes een haakse hoek vormen en dit is gelijk de hoek van de volière. We moeten er voor zorgen dat ze goed vast gezet zijn met enkele laten die we schuin vast

De

We gaan beginnen

kunnen maken aan een paaltje dat we daarvoor in de grond hebben geslagen. We moeten de profielen vast zetten om te voorkomen dat we ze scheef trekken met het vastmaken van de metseldraad. Overigens kunnen de profielen pal naast de betonbanden geplaatst worden.

Als de profielen goed staan, gaan we de laagmaat aanbrengen op een profiel. De laagmaat is de dikte van de steen plus de voegdikte. Om deze maat te kunnen bepalen leggen we tien stenen plat op elkaar en meten hiervan de hoogte. Deze hoogte delen we door tien en dan hebben we de gemiddelde steen dikte. Hierbij tellen we de voegdikte, dit is 1 cm, op en we hebben de laagmaat voor ons bouwwerk. We zetten de laagmaat uit op een houten lat en brengen deze over op een van de profielen. Dit doen we door de lat langs het profiel te houden en de lijnen over te nemen. Hierbij werken we vanuit een vast punt en dat noemen we dan

Met regelmaat krijgen wij vragen over het zelf bouwen van een volière of aspecten daarvan. Om aan de informatiebehoefte van beginnende en gevorderde liefhebbers tegemoet te komen beschrijft Ton Koenen in een 6-tal afleveringen het gehele bouwproces, dat uiteindelijk tot een fraaie volière zal leiden. Deze maand gaan we van start met de bouw.

het pijl. Deze pijl is een ongeveer gelijk met de hoogte van de tuin en die brengen we waterpas over naar de andere profielen. De laagmaat brengen we nu op dezelfde manier aan als op het profiel van waaruit we begonnen zijn.

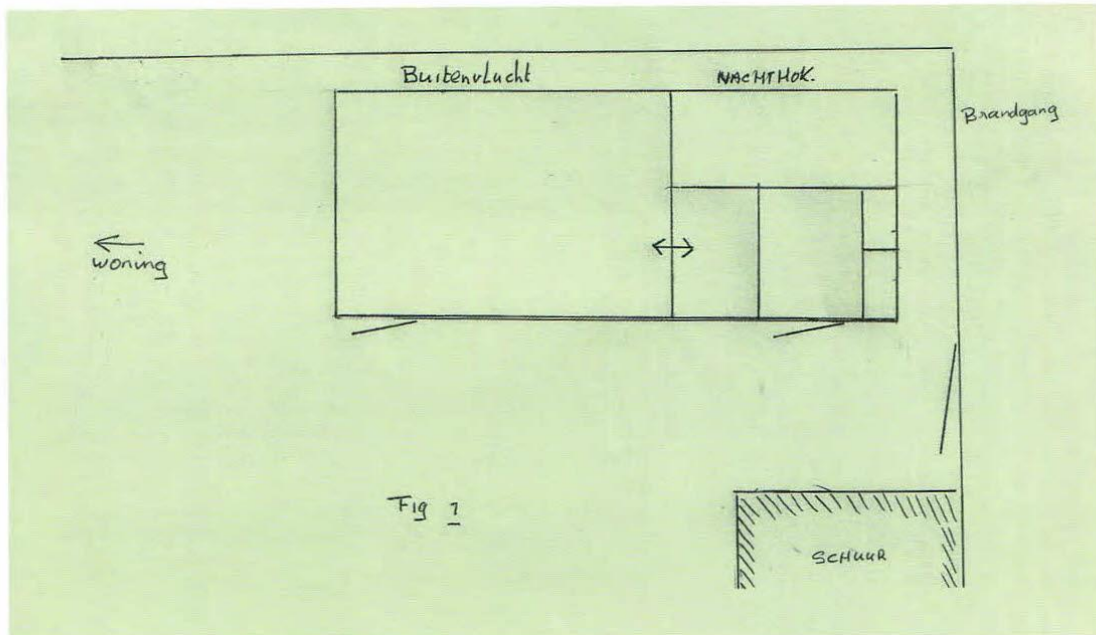
In verband

We zijn nu zover dat we de metsel-

draad voor de eerst laag kunnen spannen. Als deze is aangebracht gaan we beginnen met het metselen van de stenen. Hierbij moeten we er wel voor zorgen dat de stenen in verband worden gemetseld. Dit wil zeggen dat de opstaande voegen van het metselwerk niet boven elkaar komen. Door de eerste laag te beginnen met een hele steen en de tweede laag met een halve steen, ontstaat een zogenaamd halfsteens verband.

De eerste paar lagen zitten in de grond dus er mag even wat mis gaan. Waar we wel op moeten letten is dat we tot aan de metseldraad werken. Dit wil zeggen dat de voorzijde van de steen en de bovenzijde van de steen gelijk zijn met de aangebrachte metseldraad. Let er vooral op dat de draad door de stenen niet naar buiten wordt geduwd, want dan krijg je een kromme muur en dat is niet de bedoeling. (zie figuur 2)

We metselen zo verder tot het moment >

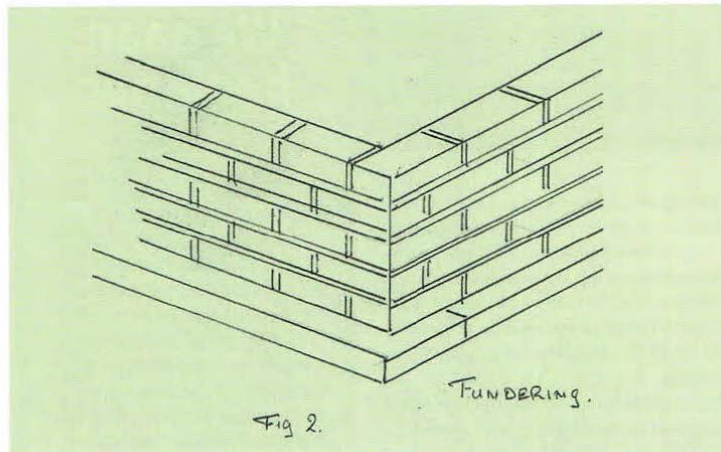

figuur 1

- › dat we ongeveer 30 cm boven de grond uit komen met de stenen. Op de plaats waar de toegangsdeur tot het nachthok moet komen metselen we niet verder dan tot de hoogte van het maaiveld, dat is de hoogte van de tuin. De mortel of specie die we nodig hebben om mee te metselen kunnen we in kant-en-klaar zakken kopen bij de bouwmarkt. Natuurlijk is het mogelijk om zelf een mengsel te maken en dat is dan 1 deel cement tegen 3 delen zand. Dit goed met elkaar mengen en vochtig maken met water. Maak de specie vooral niet te dun want dan kan deze langs de muur lopen en dat geeft vieze vlekken en dat willen we natuurlijk niet.

Voegwerk

Nadat we de lagen gemetseld hebben krabben we een beetje specie weg met bijvoorbeeld een grote spijker. Hierdoor ontstaat er in de voeg ruimte die we later weer op kunnen vullen met voegspecie, maar voor we dat doen moet de metselspecie wel uitgehard zijn. We kunnen alle voegen vullen, maar voldoende is die voegen te doen die boven de grond uit komen omdat we deze kunnen zien. Bij de voegen die onder de grond komen kunnen we altijd even oefenen. Als voegspecie

figuur 2

kunnen we hetzelfde gebruiken als waarmee we gemetseld hebben, maar deze moet dan wel een stuk droger zijn. Bij het aanmaken van deze specie moeten we er eigenlijk voor zorgen dat deze net maar vochtig is. Hij is eigenlijk pas echt goed als je van een beetje specie een bal kunt maken. We brengen de voegspecie in de voegen met een voegspijker en we drukken het geheel goed aan. Nadat we een gedeelte gevoegd hebben, borstelen we

dat stuk muur af met een harde stof en dat gedeelte van de fundering is dan klaar. We borstelen niet met de voegen mee, maar doen dit in een schuine beweging om te voorkomen dat we alles weer uit de voegen vegen. Het is verstandig om de profielen voor het voegen weg te halen, we kunnen dan namelijk bij het gehele metselwerk komen. <

Zelf keurmeester zijn (42)

De populariteit van een vogel wordt mede bepaald door de maakbaarheid. Tal van succesvolle vogelsoorten bewijzen dat. Van agapornide tot zebra-vink: hun maakbaarheid maakt ze populair. Met de verschijning in het wild heeft zo'n vogel vaak nog weinig overeenkomsten. We spreken dan ook van de domestica: een door de mens gemaakte vogel.

Maakbare vogels planten zich relatief eenvoudig voort in allerlei kleuren. We kweken een witte merel en een gele goudvink met een bruine pet. Aan de keurmeester de taak om het naar behoren te beoordelen. Om bij te blijven is er de jaarlijkse opfrisdag. Eentje voor de parkieten- en eentje voor de tropenkeurmeesters. De laatste werd op 3 mei door ruim veertig keurmeesters bezocht.

De opfrisdag voor tropenkeurmeesters stond dit jaar in het teken van de zilver- en loodbekken en rijstvogels. Berend Bosch en Henk de Vos praatten de keurmeesters bij over de ontwikkelingen en vertelden waar we bij het keuren van deze vogels op moeten letten.

Dat de wangstreep, het dunne streepje onder de witte wang van een rijstvogel, scherp afgetekend moet zijn, weten we. Ook dat we bij een rijstvogel letten op bontvorming onder de snavel en dat de slagpennen donkergrijs (en niet bruin) moeten zijn. We kijken bij een rijstvogel naar de breedte van de borst en de snavelvorm.

Bij een zilverbek moet de borst egaal gekleurd zijn, zodat er duidelijk verschil ontstaat tussen de borst en de flanktekening. De laatste moet ook nog eens scherp afgetekend zijn en doorlopen tot aan de broek van de vogel. En net als bij een rijstvogel, willen we bij een zilverbek geen bolle snavel zien. De snavel van een zilverbek mag niet roze zijn, maar moet grofweg zoveel mogelijk overeen komen met de kleurintensiteit van de kop.

Dat is allemaal nog relatief eenvoudig. Maar dan komen de mutaties, immers een belangrijke reden voor de populariteit. Om die goed te kunnen herkennen zijn kaarten gemaakt, zogeheten quick reference cards (QRC's), waarop de belangrijkste mutatiekenmerken staan. Daarop is te lezen dat de bovenkoptekening van een roodbruine rijstvogel egaal roodbruin moet zijn en die van een opaal rijstvogel egaal helder grijs met hamertekening. In de loop van opfrisdag passeren tal van foto's van mutaties en mutatiecombinaties. Verteld wordt hoe we deze kleurslagen herkennen en welke uitvoering wenselijk is. En omdat het kweken van mutaties een voortgaand proces is, waarbij nieuwe combinaties worden gekweekt en mutaties van de ene soort over worden gezet op de andere, is er speciale aandacht voor de herkenbaarheid. Want als een kweker naar het ringnummer moet kijken om te kunnen zeggen welke mutatie het is, dan schieten we allicht door in de maakbaarheid van onze populaire vogels.

Louis van Kelekhoven
keurmeester

ADVERTENTIES

Pascal Hemel
L v o l i è r e b o u w

www.pascalhemelvolierebouw.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Siervolières
- Maatwerkvolières
- Geïsoleerde nachtverblijven
- Kweekboxen
- Onderdelen
- G-O kunststofkooien

Slaghekkenweg 1B | 7497 NA Bentelo | Tel. +31 (0)547 29 28 06
Fax. +31 (0)547 27 15 41 | info@pascalhemelvolierebouw.nl

Aanbieding 1404

Inhoud:
12 kleine NBVV stickers 1 NBVV bondsinsigne
6 grote NBVV stickers 1 multifunctionele pen
1 laser en LED-lampje aan sleutelring

van € 24,45 **voor € 14,00**

Bestel nu via shop.nbv.nl incl. verzendkosten

De

usel

Zoals verteld in deel 1 van dit artikel ben ik inmiddels aangekomen op het terrein van Mike Fidler, de oprichter van het Save the Gouldian Fund (STGF). Het onderzoekscentrum wordt momenteel verhuist naar Canberra. Ongeveer de helft van de kooien en voliëres is nog aanwezig als Mike mij rondleidt door het centrum.

Voorheen stonden er wel 400 kooien en voliëres van verschillende afmetingen, die wel 2.500 Gouldamadine (evenveel als nog in het wild aanwezig) en vele andere vogels konden huisvesten. De hoeveelheid keukens, laboratoria, kamers voor het kweken van insecten (niet voor de Goulds uiteraard) is nog steeds enorm. Het fonds had twee man (1.66 FTE) in dienst voor de dagelijkse verzorging en onderhoud. Voor groot onderhoud en grote schoonmaak activiteiten waren de vogelvrienden van de Hunter Valley Finchclub altijd wel te porren.

Om de Goulds te kunnen helpen, moest men er natuurlijk eerst achter komen wat nu het grote probleem is. Daarom is onderzoek naar hun gedrag zo belangrijk en vaak kun je dit onderzoek het beste doen in gevangenschap, temeer als er in gevangenschap zoveel meer Goulds te vinden zijn dan in het wild.

Hiërarchie

In een aantal binnenvoliëres van ongeveer 10 x 3 x 3 meter verblijven de nog aanwezige Goulds. Ze zijn onderverdeeld naar kopkleur, rood bij rood, etc. Dit om stress te voorkomen, er heerst namelijk een duidelijke hiërarchie bij de Gouldamadine. De roodkoppen zijn het meest dominant, daarna komen de zwartkoppen en de oranjekoppen sluiten de rij. Gouldamadine zijn absoluut geen kolonie vogels, dus Mike zal nooit een grote groep met gemende kopkleuren bij elkaar zetten omdat dit te veel stress geeft. Ook een kolonie met

dezelfde kleur bij elkaar zetten is zeker niet optimaal maar dit is nu even de beste oplossing.

Stress

In de voliëres zijn overal "stress-stokken" opgehangen. Dit zijn korte dunne palen (twee a drie keer de dikte van een bezemsteel) waarin kruiselings normale zitstokken zijn ingestoken. Met een touw hangen ze aan het plafond op verschillende hoogte. Deze stokken zorgen ervoor dat de vogels die het in de hiërarchie afleggen een veilig heenkomen kunnen zoeken. Verder hangen er lange touwen (sisal) waarop de vogels kunnen zitten. Het is redelijk druk in de voliëres, maar ik heb voliëres in Nederland gezien die even druk of wel drukker waren. Mike maakt zich hier zorgen om, de vogels zitten hier zo samen omdat de voliëres worden afgebroken en naar Canberra verhuist worden. Dit zijn de laatste vogels die nog moeten verhuizen en daarom zitten ze wat dicht op elkaar. Op de deur hangt een formulier waarop Mike bijhoudt welke vogels er in de voliëres zitten, via hun elektronische voetring. Hij laat zien dat er her en der wat ringnummers zijn doorgestreept. Ook in een ongemengde kleurgroep eist de stress zijn tol en af en toe sneuvelen er dus wat exemplaren.

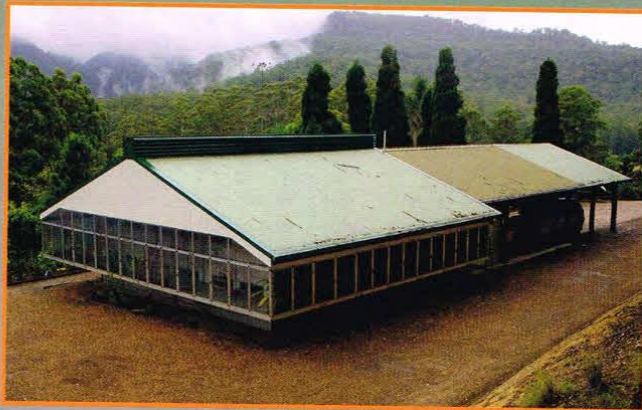
Stress is volgens Mike een van de belangrijkste doodsoorzaken van Goulds in gevangenschap. Bij jonge vogels die nog niet door hun eerste rui zijn gegaan valt het nog enigszins mee, maar blijkbaar moet je ook niet meer

dan 6 jonge vogels in een kooi van 1 x 0.6 x 0.6 meter zetten. Stop je er 8 in, zullen twee het niet redden, zegt Mike. Ondanks de dominantie van de roodkoppen zijn er in de natuur toch meer zwartkoppen, volgens Mike komt dat onder andere doordat de roodkoppen sneller "opbranden". Het is aangetoond dat in het bloed van de roodkoppen veel meer testosteron voorkomt dan bij de zwartkoppen.

Ideale partner

Als ze de keuze hebben zullen roodkoppen altijd met roodkoppen paren. Als dat niet lukt of als een vogel op een andere manier niet de ideale partner weet te vinden, schieten ze ook weer in de stress. Het schijnt dat er een bepaalde genetische incompatibiliteit is tussen rood- en zwartkoppen. Dr. Pryke heeft aangetoond dat bij koppels bestaande uit rood- en zwartkoppen het aantal jongen dat sterft groter is. Dat is met name het geval als het vrouwtjes betreft. Het blijkt nu dat de popjes van een gemixt koppel op een of andere manier het geslacht van hun jongen kunnen bepalen en dus relatief meer mannetjes voortbrengen. Dit heeft men getest door roodkopmannen tijdelijk zwart te maken en zo de rode popjes voor de gek te houden. Ik vraag me dan af hoe dat zit bij de verschillende mutaties, bijvoorbeeld bij Gouldamadines met vrijwel witte koppen, zoals bij sommige overgoten mutaties? Maar daar heeft Mike geen antwoord op, uiteraard doen zij alleen onderzoek naar de natuurlijke variëteiten.

Red de Gould

deel 2

De lamadine

Soap

Door elektronisch te meten welke vogel wanneer in welke nestkast in- en uitvliegt hebben ze nog meer over het gedrag van de Goulds kunnen meten. En wat daar gebeurt is geschikt voor een aflevering van een soap opera. Zo lijkt het er op dat in koloniebroed het meest dominante paar, de minste jongen voort te brengen. Wat er echter gebeurt is dat de dominante popjes koekoekgedrag vertonen, zij leggen ook eieren in de nesten van ondergeschikte exemplaren! Omgekeerd proberen ondergeschikte popjes vaak met het dominante mannetje te paren, in plaats van met hun eigen partner.

In mijn gezelschapsvolière heb ik hetzelfde gedrag ontdekt, al wist ik toen nog niet wat het betekende. Ik had 3 paar Goulds, 2 roodkoppen en 4 zwartkoppen. De twee roodkoppen waren gekoppeld aan elkaar, maar wat ik telkens zag was dat ze ook de nestkasten van de andere Goulds invlogen, overigens zonder daar enige schade aan te richten. Nu lijkt het er op dat ik toch meer onderlinge verwantschap had dan me lief is.

Rechteroog

Zo zijn er nog meer opmerkelijke studies gedaan met Gouldamadines, wat te denken van het feit dat Gouldamadines blijkbaar hun partner met het rechteroog uitzoeken. Ik kan iedereen die geïnteresseerd is in Goulds aanraden de website van Dr. Pryke [www.sarahpryke.com] of

de Facebookpagina van het STGF te bezoeken om meer over deze eigenaardigheden te weten te komen.

Supplement

Omdat Mike niet bijzonder tevreden was met het in de handel verkrijgbare zachtvoer, (hij heeft eens laten onderzoeken wat er in zijn favoriete merk zat qua voedingsstoffen, en dat was beslist niet veel!), heeft hij zelf, in samenwerking met de STGF onderzoekers, een supplementvoer ontwikkeld. Dit was nodig, zegt hij, omdat alle onderzoek naar vogelvoeding gedaan wordt ten behoeve van de pluimveehouderij en recentelijk een beetje voor kromsnavel, maar tot nu toe niets ten behoeve van kleine zangvogels. Zijn zachtvoer zou alles bevatten wat onze vogels maar nodig kunnen hebben; carotenen, flavoiden, allerlei essentiële aminozuren en ga maar door. Hij zegt: "noem maar op wat je denkt dat er in zit en dan zeg ik wel Ja". Ik ben er niet zo in thuis en ben er al snel klaar mee, maar Mike gaat nog even door. Het is zo gezond dat zelfs zijn dochter het schijnt te eten. Hij heeft het recept aan een Australisch vogelvoeder bedrijf gegeven en het is nu commercieel verkrijgbaar, waarbij een deel van de opbrengst naar het STGF gaat.

Afscheid

Inmiddels is het ook bij Mike onbedaarlijk beginnen te regenen. Het wordt ook zo donker dat we in een aantal van de volières vrijwel niets meer kunnen zien. Mike is natuurlijk wel blij met al dat water, dat een welkome afwisseling is na een veel te lange periode van droogte en omdat het risico van de bosbrand net over de heuvel bij zijn huis hierdoor verminderd.

Het wordt tijd om afscheid te nemen en tijdens de hele terugreis naar Sydney regent het nog steeds een beetje. Goed nieuws voor de mensen die de bosbranden bestrijden en goed nieuws voor de dieren en vogels in de "bush". Voor de Gouldamadine is helaas meer nodig dan een regenbui om over echt goed nieuws te kunnen spreken. Het nestkasten project is een goed begin en een onverwacht succes wat mij betreft, maar de strijd is nog lang niet gewonnen.

Oproep

Ik roep dan ook alle Gouldamadinekwekers, alle leden van de vereniging en vogel- en dierenliefhebbers in het algemeen op om lid te worden van het STGF, of om een of meerdere nestkasten te doneren aan het fonds. Het gaat ons toch niet gebeuren dat dit iconische vogeltje uitsterft in het wild? <

Informatie

U vindt meer informatie over STGF op hun Facebookpagina: 'save the gouldian fund' of op internet: <http://savethegouldian.net/>

Mike Fuller

Over mijn

Rietvinken en nonnen

Zwartborstrietvink

Meer dan 25 jaar geleden heb ik me al eens langere tijd zeer uitvoerig beziggehouden met bijna alle lonchura-soorten die op dat moment verkrijgbaar waren. Bij de meeste vormen is het broeden destijds ook erg succesvol geweest. Na een uitstapje in de papegaaien- en de parkietenkwekerij houd ik me sinds zo'n vijf jaar weer bezig met diverse soorten rietvinken en nonnen, waarover ik in dit artikel het een en ander wil vertellen.

Zwartborstrietvink (*Munia teerinki*)

Nadat ik eind jaren tachtig al de eerste zwartborstrietvinken had verzorgd – in september 1988 is het me zelfs gelukt om de eerste vogels uit hun soort in Duitsland te kweken – kreeg ik in het voorjaar 2010 de mogelijkheid om van een Franse medekweker 2 eenjarige en 4 tweejarige zwartborstrietvinken over te nemen. Na een korte gewenningstijd heb ik twee paren waarvan het ras enigszins verschilde willekeurig bij elkaar gezet en in paren onderge-

bracht in een kweekkooi van 1 meter 20 lang. De vogels gedroegen zich in die kooien opvallend rustig, bijna vertrouwelijk zelfs, in tegenstelling tot de wilde vogels die ik vroeger heb gehad. De beide paren kregen al snel interesse voor de half open nestkasten en na een paar dagen hebben ze hun nesten van kokosvezels ingewijd. Beide wijfjes hebben vijf eieren gelegd, waaruit uiteindelijk per nest vier jongen zonder problemen konden worden grootgebracht. Later werden er nog eens zeven jongen geboren, zodat er in 2010 in

totaal 15 jonge zwartborstrietvinken tot wasdom zijn gekomen.

Ook 2011 was een goed kweekjaar; in totaal zorgden de kweekparen voor 14 jonge vogels. Het jaar 2012 viel bij mij echter behoorlijk tegen. Bij de zwartborstrietvinken werd slechts één nest met drie jongen grootgebracht, waarvan er één al tijdens de jeugdruï overleed en een ander bij een ongeluk. Misschien lag de teleurstellende kweek aan het feit dat ik vanwege mijn werk maar weinig tijd had voor mijn dieren. >

› Het jaar 2013 verliep gelukkig weer erg goed, want er werden door vier verschillende kweekparen 18 jonge zwartborstrietvinken grootgebracht. Voor 2014 heb ik van een Nederlandse medekweker twee mannetjes van een ander ras overgenomen, zodat ik dit jaar hopelijk ook weer een mooi kweekresultaat tegemoet kan zien met deze zeldzame rietvinken.

Prachtnon (*Munia spectabilis*)

Ook deze kleine, maar zeer aantrekkelijk gekleurde nonnensoort uit Nieuw-Guinea ben ik al enige tijd aan het kweken. Prachtnonnen zijn redelijk ongecompliceerde prachtvinken, die eenvoudig kunnen worden gehouden en die ook als ze door mensen worden gehouden niet heel moeilijk te kweken zijn, als ze maar voldoende worden verzorgd. Zoals bij alle nonnen kunnen de prachtnonnen het beste in volières worden gekweekt, hoewel sommige paren hun jongen ook grootbrengen in ruime kweekboxen vanaf één meter lang. Ik heb echter wel gezien dat lang niet alle paren in kooien overgaan tot broeden.

In mijn kwekerij heb ik meestal twee tot drie kweekparen, die van 2009 tot 2013 in totaal 42 jongen hebben grootgebracht. Daarvoor zijn er tussen 1989 en 2004 ook al 65 jonge prachtnonnen uitgevlogen.

Dwergrietvink (*Munia castaneothorax sharpii*)

Deze ondersoort van de bruinborstrietvink leeft ook op Nieuw-Guinea en heeft, net als de prachtnon, voor ons kwekers positieve eigenschappen: de vogel is erg knap, vrijwel zonder problemen te houden en meestal vrij eenvoudig te kweken. Bovendien kost een paar dwerg- of prachtnonnen op dit moment zo'n 150 euro, wat mij betreft ideaal. De meeste kwekers kunnen zich dat veroorloven en aan de andere kant is het ook weer niet zo weinig dat het kweken niet zou lonen – ook een niet te onderschatten criterium voor het houden van bepaalde vogels. Verder kunnen de geslachten bij de dwergrietvink doorgaans goed uit elkaar worden gehouden op basis van de kleur van de

Prachtnon

kop. De mannetjes zijn namelijk op de schedel en vooral op het voorhoofd iets lichter gekleurd dan de wijfjes.

Ook dwergrietvinken heb ik al enige tijd in mijn verzameling. De eerste heb ik gekregen in 1992. In de jaren daarop zijn er 15 jonge vogels uitgevlogen, waaronder ook twee kruisingen tussen dwerg- en hadesnonnen, die zonder opzet zijn ontstaan tijdens de periode dat ze samen werden gehouden. Sinds 2007 heb ik weer een aantal paren dwergrietvinken in mijn schare prachtvinken. Er zijn elk jaar nakomelingen geweest, in totaal tot nu toe 55 stuks.

Diksnavelnon (*Munia grandis*)

Destijds heb ik deze imposante vogels, die ik sinds 1983 met enige regelmaat in mijn bestand heb, de „koningin der nonnen“ genoemd. Dat vind ik vandaag de dag nog steeds. Het zijn niet alleen prachtige dieren met een voor prachtvinken erg statig figuur en een statige grootte, maar diksnavelnonnen worden ook nog altijd zelden door mensen gehouden en zijn daarom maar toegankelijk voor een klein deel van de kwekers. Vergeleken met andere nonnensoorten zijn het bovendien geen eenvoudige vogels. Het kweken lukt niet vaak en bij een verkeerde voeding raakt hun lever al snel beschadigd.

Zelf houd ik mijn vogels doorgaans niet gescheiden van elkaar en de integratie van diksnavelnonnen is daarbij lastig. Hoewel ik ze maar weinig dieren te eten geef, in de vorm van ontdooide pinkies (bijvoorbeeld voor tien vogels 15 tot 20 pinkies per dag), en hen ook maar kleine doseringen te eten geef

Diksnavelnon

van halfrijpe trosgierst, groenvoer en kiemzaden, zijn er met de diksnavelnonnen altijd weer problemen. Ze storten zich namelijk ongeveer op de pinkies en ook het andere voer wordt enthousiast gegeten. Na verloop van tijd krijgen de meeste diksnavelnonnen dan een dikke lever.

Tot nu toe is het kweken me alleen gelukt in volières. In kweekkooien, waarin je bij een indeling per paar natuurlijk gerichter kunt voeren dan in een gezamenlijke volière, zijn mijn diksnavelnonnen nog nooit overgegaan tot broeden. Helaas zijn niet alleen diverse oude vogels overleden, maar ook een aantal jonge zelfstandige

Dvergrievink

vogels die nog in de jeugdri waren. Daarom is het aantal nakomelingen ook tamelijk klein: in de zes succesvolle kweekjaren (er zijn niet elk jaar jongen geboren) heb ik meestal drie tot vier paren diksnavelnonnen gehouden, waaruit uiteindelijk 26 jonge vogels zijn gekomen die het eerste levensjaar hebben overleefd. In mijn optiek is de diksnavelnon dus niet alleen de meest indrukwekkende nonnensoort, maar ook de lastigste om te houden.

Witborstrievink (*Heteromunia pectoralis*)

De witborstrievink had ik enige tijd geleden ook al eens kort in mijn bestand. Omdat deze vogels op nage-nog elk gebied duidelijk verschillen van de andere rievinksoorten, is zelfs het houden (in een grote gemeenschappelijke ruimte met veel andere prachtvinken) destijds niet eens goed gelukt. Sinds twee jaar heb ik nu weer twee paar van deze rustige Australische prachtvinken in mijn bestand. Na wat opstartproblemen – wederom in een gezamenlijke ruimte, maar nu met slechts een paar andere prachtvinken en in een ruime vliegkooi – heb ik de paren nu afzonderlijk ondergebracht in een box van één meter lang. Alleen zo kunnen de vogels gecontroleerd worden gevoerd, wat belangrijk bij de witborstrievinken erg belangrijk is. Afgelopen jaar is het kweken dan ook

Witborstrievink

eindelijk gelukt. Er is één paar geweest dat in totaal 6 jongen heeft grootgebracht, 1 mannetje en 5 vrouwtjes. Dat valt niet tegen.

Accommodatie en voeding

Mijn nonnen zijn per paar ondergebracht in ruime kweekboxen (lengte 100-160 cm, hoogte en breedte ca. 50-60 cm) en in binnenvolières in verschillende formaten. In de kooien gaan echter niet alle paren ook daadwerkelijk over tot broeden. Sommige paren komen in een te kleine ruimte eenvoudigweg niet in broedstemming. In de volières broeden daarentegen bij mij vrijwel alle paren.

Mijn prachtvinken worden het hele jaar door gevoerd met een grofkorrelig gierstmengsel voor exotische vogels. Daarnaast krijgen ze in de winterse rustperiode heel af en toe wat droog eivoer en hebben ze natuurlijk altijd toegang tot diverse mineraalpreparaten, geplette eierschalen en houtskool in een afzonderlijke kom. Ongeveer drie tot vier weken voor het begin van het kweken krijgen mijn vogels dan voeding met meer voedingswaarde, in de vorm van kiemzaden (op dit moment is dit bij wijze van experiment kookvoer) en/of witlof, en zodra het beschikbaar is ook groenvoer (in eerste instantie vooral paardenbloembladeren of vogelmuur, later ook halfrijpe gierst-

soorten, zoals bosgierstgras, groene naalbaar, vingergierst of Europese hanenpoot). Qua dierlijke voeding geef ik mijn prachtvinken tegenwoordig alleen nog ingevroren pinkies en ook maar in hele kleine hoeveelheden.

Voor het grootbrengen van de jongen krijgen de paren 's ochtends en 's middags kiemzaden of groenvoer en maximaal zes pinkies. 's Avonds krijgen ze dan nog een kleine portie eivoer. Het droge gierstmengsel en het drinkwater stel ik beschikbaar in de gebruikelijke automaten. Voor de zekerheid staat er in elk compartiment ook nog een voerbakje, want niet alle vogels eten uit de automaat. Ook is er meerdere keren per week badwater beschikbaar in afzonderlijke baden. Met het oog op de luchtvochtigheid en de bevochtiging van de broednesten met eieren spreek ik om de dag met een plantenspuit water in de kweekruimten dat is verrijkt met EM (effectieve micro-organismen). Deze effectieve micro-organismen zorgen in de kelderruimtes onder meer voor een aangenaam klimaat en houden ongedierte, zoals spinnen, zilvervisjes en mijten, in bedwang. Ook staan in al mijn ruimten zogeheten „luchtwassers“, die de lucht bevochtigen en tegelijkertijd schoonmaken. <

*Als u interesse heeft, kunt u altijd contact met mij opnemen via:
www.horst-mayer-vogelzucht.de*

Eigenlijk een moeilijke naam maar wel een met een simpele betekenis. Jaren geleden hebben we gezamenlijk met alle keurmeesters afgesproken dat we in plaats van vetstof kanarie de naam lipochroom kanarie zullen gebruiken. Het is dus niets anders dan een naamsverandering. Wat is nu een lipochroom kanarie? Dat is een kanarie die in het geheel geen donkere kleuren in zijn bevedering heeft en ook niet op het snaveltje of op de pootjes. Is dit wel het geval dan zal de vogel op tentoonstellingen geen puntenwaarde krijgen met als opgegeven reden: "is bont". De lipochroom kanaries zijn op tentoonstellingen massaal aanwezig, zij zijn dus immens populair. Tijdens "Vogel 2014" zijnde de laatste gehouden Bondsshow werden maar liefst 1431 exemplaren in de wedstrijd klasse ingezonden.

Kleurenpalet

De meest bekende kleuren zijn natuurlijk de gele en rode kanarie en de witte. In het wit kennen we twee variëteiten zijnde dominant wit welke herkenbaar is aan de gele aanslag, lees kleur in de vleugels en soms zelfs in de staart, en de geheel witte welke we recessief wit noemen. Bij de gele en rode lipochroom kanarie onderscheiden we de intensieve vogels waarbij de

kleur geheel door dient te lopen tot in de uiterste topjes van de veren, en de schimmel vogels waarbij zich aan het uiterste topje van de veren een klein wit randje bevindt.

Vol van kleur

Al een hele tijd geleden hebben we met elkaar afgesproken dat de rode en gele lipochroom vogels zowel intensief als schimmel, vol van kleur moeten zijn. Naast deze volkleuren kennen we ook nog de lipochroom ivoor in geel en rood in zowel intensief als schimmel. Vogels met het kenmerk ivoor hebben door het bezit van de ivoorfactor een andere veerstructuur waardoor die kleurvermindering is ontstaan.

Nieuwe variant

Sinds enkele jaren hebben we een nieuwe variant aan onze kleuren toegevoegd, te weten de lipochroom met witte vleugel- en staartpennen. De eisen die we aan de kleine veren, die we contourveren noemen, stellen zijn geheel gelijk aan die van vogels met vol gekleurde vleugels en staart. Deze nieuwe variatie moet wel geheel witte staart- en vleugelpennen bezitten en wit dient dan ook echt wit te zijn. Dus niet een vogel, welke door toeval verkregen is uit bijvoorbeeld een stel gele vogels, waarvan deze grote veren niet

goed genoeg doorkleuren om als een normaal gele vogel in te zenden. Dat dit geen vogel is met witte vleugels en staart moge duidelijk zijn.

Mozaïeken

Ook bij de mozaïeken kennen we de lipochroom uitvoering en wel in twee verschillende verschijningsvormen. De type 1 wat een poppen kleed is en de type 2 wat een mannen kleed is. Het verschil tussen het mannen en poppenkleed noemen we dimorfisme zijnde tweevormigheid binnen een soort (lees in dit geval kleur). De mozaïek kenmerken zijn gekleurde veervelden op een witte ondergrond. Deze kleurvelden moeten diep van kleur zijn en bevinden zich op de schouderboeg van elke vleugel, deze tekening is bij man en pop gelijk. De koptekening en borsttekening is bij beide geslachten verschillend. De koptekening bij een man toont zich in de vorm van een masker wat net van achter het oog tot rondom aan de snavel reikt en dient mooi netjes rond van vorm te zijn. Bij de pop treffen we een oogstreepje aan wat zich achter het oogje dient te bevinden, het moet goed vol van kleur zijn en mag slechts ± 5 mm lang zijn en zeker niet afbuigen. De borstvlak is bij een pop klein maar krachtig van kleur en dient om en nabij de grootte te hebben van 10 eurocent. Bij de man dient de borstvlak een met de punt naar beneden gerichte driehoek te zijn welke eveneens goed diep van kleur dient te zijn zonder dat deze uitloopt naar de flanken en er een redelijkerwijs kleurloze band is tussen masker en borstvlak. Het stuitkussen is eveneens diep van kleur maar is echter bij goed sluitende vleugelpennen nauwelijks of niet zichtbaar.

Alle hierboven genoemde kleuren kunnen ook nog voorkomen met een rode oogkleur wat men dan lutino (geel), rubino (rood) of albino (wit) noemt in intensief schimmel of mozaïek.

Gehu Kooien

vraag documentatie aan bij:

Gehu kooien
Transportweg 9
7442 CT Nijverdal
Telefoon 0548-616187
E-mail: gehukooien@gmail.com
Internet: www.gehu.nl

Vertegenwoordiger België
Vogelcentrum Huysmans
Turnhoutsebaan 195A
2480 Dessel
Telefoon: 0032(0)14-378140
GSM: 0032(0)475-554981

Voor al uw vogelbenodigheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Bestel al uw artikelen via:

shop.nbv.nl

Volièrebouw Saman voor al uw volière's, hokken en kooien.

Wij leveren uit voorraad. U kunt gaan voor zelfbouw compleet of met losse panelen als bouwpakket. Ook verzorgen wij de complete montage indien gewenst. Antraciet, groen, geanodiseerd en brute + aluminium hebben wij in het programma. Gaas in diverse maten en draaddikte, op maat geknipt na walsen. Tresa, plexiglas, polycarbonaat en sandwichpanelen om dichte kooien of nachthokken te maken.

www.volierebouwsaman.nl voor meer informatie en bel of mail ons.

HOBBE BREMBERG 27A | 4873 LD ETTEN-LEURIT, 076-5015176 | M. 06-51145525
INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

Birdy-Finect

Hou uw vogels vrij van bloedluis en vogelmijt

- Onze 100% biologische formule droogt niet alleen de luizen maar ook de luizen eitjes uit om grotere besmetting te vermijden.
- Vernevel vogels en kooien één keer in 3 weken om luisvrij te blijven.
- Bij zware luizendruk adviseren we om gedurende 3 weken, wekelijks te vernevelen.
- Ideaal in combinatie met Birdy-Health en Birdy-Sil Plus.

Nu ook te koop in verpakking van 5 l.

Vraag er naar bij de betere speciaalzaak
H Meijer (Quiko Nederland) - Tel. 0541 51 28 42
www.birdy-products.com - info@birdy-products.com

Uw vogels in perfecte conditie, het hele jaar rond.

Dessel

De